

Oscar Wilde (1854 - 1900)
Portrét Dorianova Graya
(The Picture of Dorian Gray, 1890)
(preložila Tatjana Ruppeldtová)

Ateliér bol presýtený vôňou ruží a keď ľahký letný vetrík zašeles til lístím stromov v záhrade, vnikla cez otvorené dvere ťažká vôňa orgovánu alebo jemnejšia vôňa ružovo kvitnéceho hlohu.

...

Iba keď mu prezreli prstene na rukách,
spoznali, kto to bol.

Portrét Doriana Graya

Egoista Dorian dostane vydarený obraz – svoj portrét. Kedže žije v ére pred botoxom, želá si, aby obraz starol miesto neho.

Funguje to a po každej zhýralosti, ktorej sa Dorian dopustí, je obraz ohavnejší. Dorian vyzerá stále mlado. Do pekla s plastickou chirurgiou!

Kedže ho zožiera pocit viny a necíti sa dobre, zničí ten podlý obraz. Dorian zostarne, obraz omladne a celé Los Angeles sa z toho môže poučiť.

